

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

E Ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

um egressus esset ex arca. Dicimusq; egredior tem-
plo & templo: & templum. i. extra gradior templū. In
de egressus & egressio.

Egurgito as: pe. cor. significat exaurio. Plautus in
Epi. Atq; egurgitem domo proilus.

Eho Interiectio est ad se vocantia: vel nutus est intē-
tionē deponentis eius cum quo vult loqui. Teren-
in an. Ehodā ad me. Alias interiectio admirantis vt
apud eundē. Eho. an tute intellexi. hoc assumularier.

E Ante J

Eidatius ab is ea id: aliquādo habet qualitatis vim.
Terent. in an. Et ne ego vt aduerter: hoc est cali tam
bono. In metro plerūq; monosyllaba dicitio est sicut
cui & hinc licet quandoq; etiam duarum syllabarum
reperiatur: vbi e modo corripitur: modo producitur
Iuue. Iuuenes hortantur: vt illam Ire viam p̄gant
& eadem incumbere secte. Lucr. lib. vj. Salicet & flu-
uius q̄t vltus maximus ei.

Ei mō adhortātis est: modo corripientis ελληριστι
εις και ριμαατο του εσω εω.

Eicio is: extra iacio excludo. Virg. Necnon Tarqui-
num eiecū. Postenna iubebar accipere. Quādoq;
extendo. Idem. Eiectoq; incumbit ceruus armo.
Eiectum quoq; pro naufragio idem posuit. Eiectum
litore egerunt exepi. Hinc Eiectitis a um. Plī.
Tulna eiecto partu melio: q̄ edito Eiectitis vocat
illa: hęc porcana.

E Ante L

Elabor: pe. p. extra labor: effugio: eo modo quo lubri-
cus anguis aut anguilla manu p̄sa lapsu fugit Vir-
gili. Ecce aut lapsus pyrri de cede polites. Plau-
in cap. Et si spes elapsa est. i. effugit. Hiero. in plogo
Job. Et si velis anguillam aut murenulā stricis ce-
nere manibus: quanto fortius p̄series: tanto citi-
etabitur. Sic. per translationē. Hic fratri suo censo-
re qui proximus ante me fuerat elapsus est: hoc est
accusatorum veluti p̄sentium manus effugit.

Elaboro as: Aide in dictione laboro.

Elamite pe. p. dicitur sunt perarum principes: ab Elam
filio Sem: vt ait Iosephus.

Elaphos pe. cor. latine ceruus. Unde Tragalaphus
Hircinus ceruus.

Elatus pe. pro. sublimis: excelsus: eminens: superbus:
ab effero re.

Electra teste Hesiodo nympha oceani & Tethyos fi-
lia: vxorq; Atlantis cuius filia quedam etiā Ele. tra-
dita fuit que Ioui Dardanū peperit dicēte Virgi-
lib. viij. Dardanus iliace p̄im^o pater vidis & auetoz
Electra vt graū perhibent atlantide cretus. Et sub-
dit. Electra maximus atlas edidit etbercos humero
qui sustinet orbis. Alia fuit electra Horestis soroz.

Electryon. Amphitryonia frater & filius Alcei.

Electra: gōmi siue lachryma succus ve ex arboribus pi-
nei generis p̄soluens: qd̄ a latinis succinum dicit:
nascitur vt inquit Plī. in exoticiis insulis sub metalli
specie & glessum dicit barbari. Hinc electriferas in
sulas glesfarias. Luc^o coloris similitudine puro eam
mixturā electrū dicit que ex parte quadā auri & argē-
ti conficitur dicente Plinio lib. xxxvij. Aurum in quo
quinta argenti portio est electrum vocatur.

Elemosyna munus quod inopi datur ab ελεος quod
misericordiam significat. Quod nomen apud genti-
les raro legitur cū apud christianos frequentissimū
inueniatur. Spartianus de Caracalla. Non tenax
in largitione non lentus in elemosynam.

Elegans pe. cor. nomen est non participium ab eligo:
vt Cicero libro de opti. dicitū genere innuere videt
cum inquit. Nam si ve in epulā apparatu magui-

scentia recedens non se parcum solum: sed etiam ele-
gantem videri vult eliger quibus vtatur. Sunt em̄
plereq; apte bui^o ipsi^o oratoris de q̄ loquor: plurimūq;
Est igitur elegans idem qd̄ cultus: ornatus politus
quasi qui eligere sciat: aut qui ipse sibi sit eligendus.
Terent. Regē elegāte narras. Hinc elegantia.

Elegāta dicitur est q̄ sit electa & separata a vulgari opi-
mone & accipit p̄ cultu & ornatu q̄ tamē apud veteres
non ad ingenū opa: sed dicitur ad vltimis amēnū
lectūq; cultū ac victū applicabat. Nec sine vitio erat
nunc elegans solū laudando dicitur: vt elegans ora-
tio. Est & elegātia elo cutionis pars que facit vt vnū
qd̄q; verbē pure aperteq; dici videatur. Dulius dug
sunt partes latinitas et explanatio. Latinitas que ser-
mont purum feruat ab omni vitio. Explanatio est q̄
reddat apertam et dilucidam orationem. Ea duabus
rebus comparatur. s. vt vltatis verbis vtatur & p̄-
p̄ijs. Vltata sunt que versant in consuetudine quo-
tidiana. Propria sunt q̄ eius rei de qua loquntur ver-
ba sunt aut esse possunt.

Elegia. pe. pro. siue elegia miserabilis vel misera ab
ελεω miseror ελεος miseria. Unde elegi vltus
dicitur sunt q̄ ad situlam lucus cantari soliti erant aut
q̄ his miserabiles domini erant: & amoris querimo-
nie decantant. Romani id gen^o carminis qd̄ cū lamē
tatione ad cantum mortuus nentiam nuncuparūt. An-
de tractum vt epigraphia quoq; defunctorū elegis ver-
sibus scribantur. Quid. flebilis indignos elegia sol-
ue capillos. Ab nimis ex vero nunc tibi nomen erit.
Dicitur elegiā metrum et elegia & per diminutionē
elegidion. Versus. Nō si qua elegidia. crudi dicitur
runt proceres. Penultima huius nominis Elegia a
poetis longa profertur. Bar. Deinceat cultis aut
elegia comis. Quid. lib. de reme. Blanda p̄baretra
ros elegia canet amores. Statius vero lib. j. sylus-
rum. Quas inter multū perulas elegia p̄pinquat.
Dulius metri princeps fuit Callimachus. Secūda
P̄biletas. Ab elegus sit elegiacus a um. Elegiogra-
phus qui elegiam scribit.

Elementa sunt principia omnium rerū: a quibus sumitur
incrementum & in que resoluunt. Unde notas s̄rari
scriptores elementa vocant: eo q̄ sint principia ora-
tionis. Nā ex dictionib^o syllabae: et syllabas s̄rē s̄rē ad
similitudinem mundi elementozū. Sicut em̄ illa coe-
luntis omne corpus efficiunt: sic de coniuncte litera-
lem vocem quasi corpus aliquod componunt. Unde
elementarie littere dicitur sunt primitiue. Iulius Capi-
tolinus. Duer inq; litteris elementarijs & calculo im-
butus. Sicler moysi & omne vetus testamentum ele-
mentū dicitur ab apostolo: quibus quasi ab elemen-
tis & religionis exordijs: deum discimus. Quomo-
do enim elementa inquit Hierony. appellantur litte-
re per quas syllabas ac verba coniungimus & ad te-
rendam orationem longa meditatione procedimus.
Ars quoq; musica habet elementa sua. Et geometria
ab elementis incipit linearum. Et dialectica atq; me-
dicina habent eis αφορσ suas sic elementis ves-
teris testamenti vt ad euangelicam plenitudinē ve-
niat sancti viri crudatur infantia. A Seneca senex ele-
mentarius dicit cū ait lib. v. ep̄larū. Turpis & ridicu-
la res est elementarius senex. Sunt autem quattuor
elementa rerum principia. Aer: ignis: terra: aqua: q̄
omnia ex his gignuntur alunturq; ab alēdo dicta vel
poti^o vt Hiero. scribit in cōmentario ep̄istole ad he-
breos elementa quasi eleuamēta: eo q̄ ex ipsis cetera
originem fumant: mita videlicet & fundamenta crea-
turarum. A quibusdam etiam dicuntur Elementa p̄ i.
litteram quasi fabricata ab eo quod est limo as
q̄ ex eis fabricata sunt omnia. De his quattuor ele-
mentis sic scribit Amb. libro de crea. Est autem terra